

ikke enige i det samlede udspil, som kommer fra regeringens side, og det er der så sandelig også en god grund til, mener vi.

Vi mener nemlig stadig væk, at nej et den 28. september vil få konsekvenser, bl.a. på længere sigt, også konsekvenser for vores økonomiske stabilitet, og det betyder så efter vores opfattelse, at der ikke må og ikke kan lægges nye økonomiske byrder på erhvervslivet.

Ser man samlet på denne her erhvervsskattepakke, hvad skatteministeren jo åbenbart vil have, at man skal, hvis jeg har forstået ministeren korrekt, så bliver der givet med den ene hånd og taget med den anden. Den anden hånd er bare så stor, at det samlede regnestykke giver en væsentlig forringelse af virksomhedernes likviditet. Det er altså en forringelse i en milliardstørrelse, vi taler om, og det vil vi simpelt hen ikke være med til i CD.

Det sørgelige i denne sammenhæng er jo, at der isoleret set rent faktisk er nogle gode, fornuftige forslag i denne pakke, og det er selvfølgelig sagt med lidt skjult henvisning til særligt et af generationsskifteforslagene, som vi jo i CD var bannerfører for.

Det er lidt synd og skam, at disse forslag skal fifles ind i en pakkeløsning og et politisk fedtspilleri. Forslaget om lettere generationsskifte har så store og åbenlyse fordele, at det ikke for tjener at skulle stå eller falde med, hvorvidt skatteministeren kan finde flertal for andre af sine forslag.

Det er regeringen, som har fremsat forslagene, og så må man vel også formode, at det er regeringens opfattelse, at netop disse forslag vil gøre en forskel, sådan at regeringen faktisk gerne vil have dem vedtaget.

Hvis jeg skal komme lidt nærmere ind på bare et enkelt af forslagene, så må det jo i sagens natur være forslaget om en pensionsordning for selvstændige erhvervsdrivende. Det skriger da til himlen, at her er tale om et forslag, som kun har fordele og ingen ulemper.

For det første slipper den mindre selvstændige erhvervsdrivende for stadig væk at skulle bekymre sig om sin pensionering ved at skulle vælge mellem at undlade opsparing eller løbende trække likviditet ud af virksomheden. Det er penge, som har det bedre med at blive stående i virksomheden.

For det andet vil den tryghed, en sådan ordning giver, have en gunstig indvirkning på alle dem, som er i tvivl om, hvorvidt de vil drive

selvstændig virksomhed eller i stedet træde ind i et almindeligt, men fremtidsikkert lønmodtagerjob. Og vi har altså et virkeligt stort behov for at styrke selvstændighedskulturen. Man kan i hvert fald kun få den opfattelse, når man ser, hvad erhvervsministeren lægger frem i dk21.

For det tredje er det direkte uanstændigt, at man ikke kan byde disse personer nogle bedre pensionsvilkår, så de reelt ligestilles med lønmodtagere. Husk på, at vi taler om mennesker, som gennem deres drift af egen virksomhed påtager sig et stort ansvar for sig selv og for samfundets økonomi og trivsel, og som typisk arbejder mere end gennemsnittet af befolkningen, og oven i købet trækker de sig også senere tilbage.

Og endelig for det fjerde: Ja, så koster det jo ikke engang noget på sigt, bortset fra et mindre rentetab, da der jo alene er tale om en udskydelse af beskatning til udbetalingstidspunkt.

Det er altså bare et af flere gode forslag, som skatteministeren og regeringen er parate til at lade falde, hvis de ikke får deres vilje. Her tænker jeg selvfølgelig på, at regeringen og mange jo vil høste ros for det blandt de mange håndværkere og landmænd, som rent faktisk har set frem til denne ordning.

Hvis de forslag skulle gå hen og falde for regeringens hånd, så kan alle smukke ord fra regeringens side om styrkelse af den erhvervspolitiske indsats, som også jeg henviste til før, i fremtiden kun karakteriseres som flokler, man taler om ved festlige lejligheder.

Jeg skal derfor appellere til, at skatteministeren ser generationsskifteforslagene isoleret, og at han altså opgiver sin tanke om, at en gennemførelse af disse generationsskifteforslag forudsætter vedtagelse af den samlede pakke.

Det skal ikke forstås sådan, at vi i CD her og nu er parate til at støtte de tre forslag, for der må og kan altid gøres et eller andet for at forbedre dem. Blandt andet vil vi gerne sige, at forslaget i L 36 jo er udtryk for en gevaldig opstramning, når kun 25 pct. af aktivmassen ikke må være erhvervsaktiver. Her kunne man godt gå ind og kigge lidt nærmere på rimeligheden i denne procentsats.

Men alt i alt er generationsskifteforslagene udtryk for en investering i fremtiden, som ikke må falde til jorden i en diskussion af, hvorvidt en lavere selskabsskat skal finansieres af forringede afskrivninger og højere beskatning af aktier.